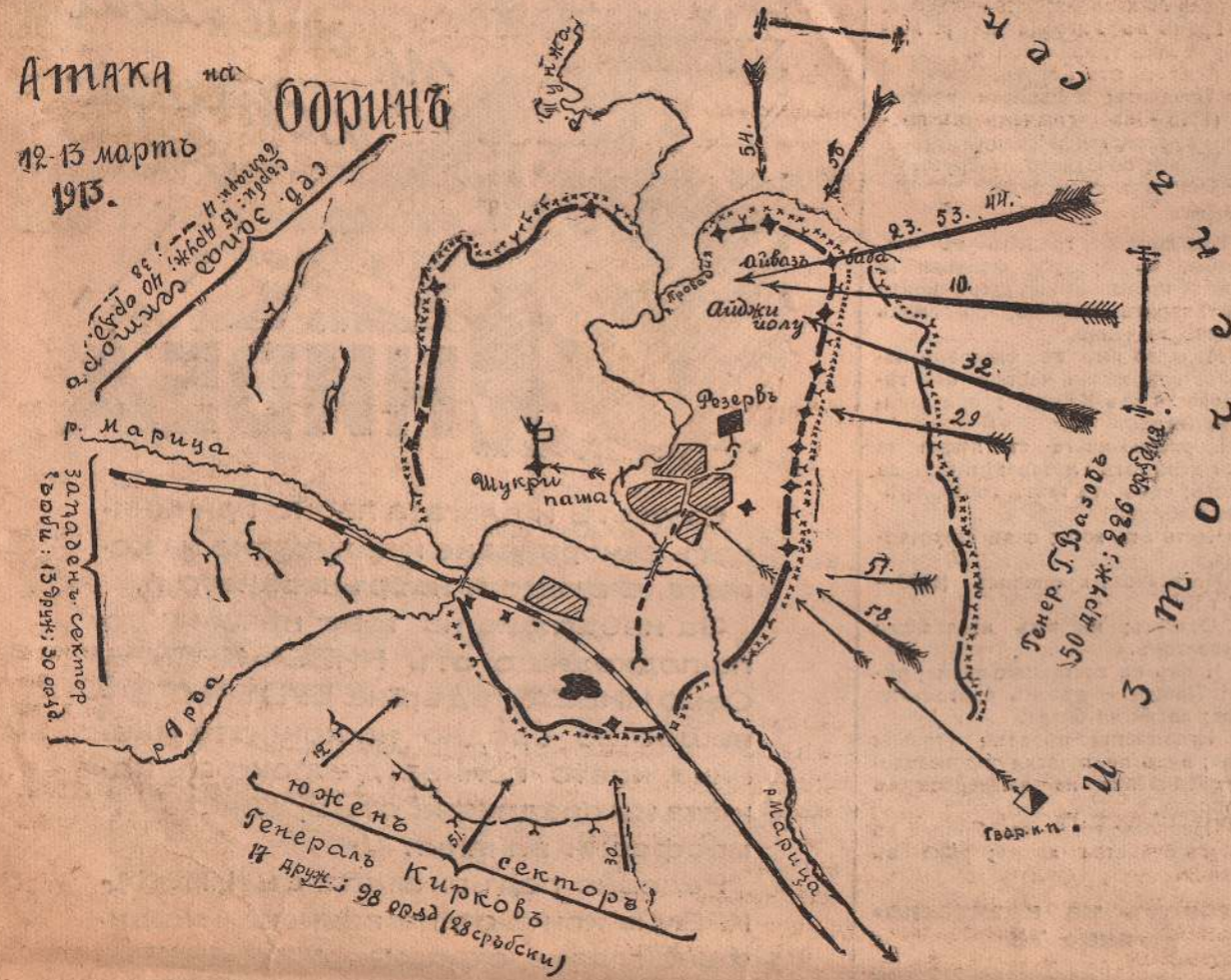

генералъ Н. Недевъ

Превзимането на Одринъ

13 — (26) мартъ 1913 година

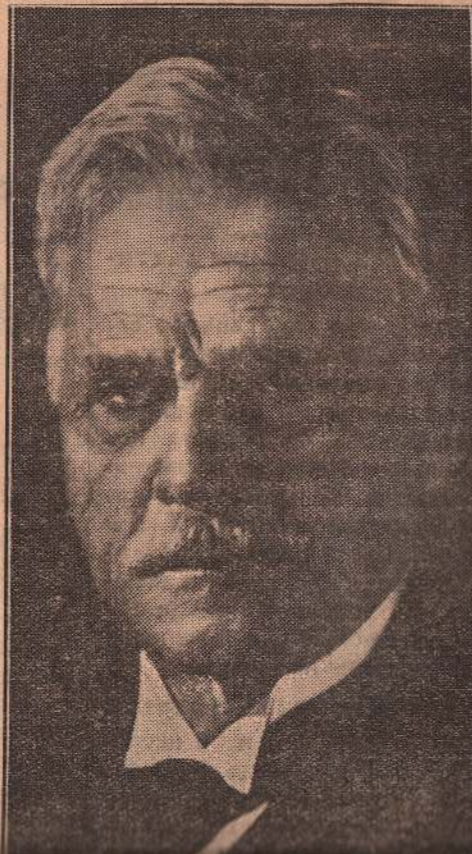
Генералъ Никола Ивановъ
командуващъ II армия

На 11 мартъ въ 13 часа батареитъ отъ западния и южния сектори започнаха да сипятъ огънь по турскитъ батареи и укрепления. А на източния сек-

торчнитъ бомби, които трѣбваше да блѣсватъ, като истински орждия и, като привлѣкатъ върху себе си огъня на заблудени турски батареи, да облекчатъ стрелбата на своитъ другари при водещитъ боя собствени орждия.

А батарейнитъ командири чувствуваха, че тази е последната нощъ, следъ която ще излѣзатъ отъ своитъ тѣсни наблюдателни мѣста, въ които прекараха цѣлата зима въ сериозна работа, като разработваха стрелкови задачи, съставяха таблици за целитъ, попълваха планшети, правѣха упражнениа съ батареитъ си, наблюдава-

ха непрекъснато и отъ гдето опознаха навичитъ на колегитъ си турци и точно установиха мѣстата на батареитъ имъ.

ПО ЗАЛЕСЯВАНЕТО НА ВИТОША

Хубава е нашата Витоша, гордостъ и красота за столицата ни. Особено зиме, когато наметне своята девствено-бѣла мантия, която при залѣзъ слънце пламти пурпурно-червена. Тогава Витоша не само очарова, но и пленява.

Хубава е и презъ лѣтото, особено въ миналото, когато гъсти гори сж обрасвали снагата ѝ, дори до политъ. Тогава тя е прасчала повече свежестъ и прохладе; нейнитъ води сж текли по-буино, а недра-та ѝ сж гъмжели отъ дивечъ. За това разполагаме съ много данни, разказватъ и живитъ още свидетели отъ това недалечно минало.

Но скоро следъ Освобождението започва масово и безразборно унищожение на горитъ у насъ. Даруваната ни свобода се обръща на „слободия“ по отношение на горитъ и тѣ ставатъ изборенъ лозунгъ за нашитъ партии. И картината бързо се промѣня. Рѣцитъ намаляватъ или съвършено пресъхватъ; дъждоветъ започватъ по-рѣдко да падатъ, а градушкитъ по-често да биятъ. Стихийнитъ бедствия растятъ, а плодородието на земята ни намалява. Навсѣкжде голи планини и склонове, грозно изровени отъ пороища.

Такава щѣше да стане и Витоша, ако навреме не се стрѣснахме и се взеха вѣднитъ мѣрки, макаръ и малко късно. Следъ като я опустошихме, започнахме наново изкуствено да я залесяваме — работа трудна и скъпа.

За да я завардимъ още по-сигурно, обявихме я напоследъкъ съ законъ за народенъ паркъ, съ строго охранителни зони. Паркътъ обхваща главно билото на планината и се спуска малко по-доле, къмъ политъ. До нѣкога той ще бжде още повече разширенъ.

За красотата на София, насъ интересуватъ главно севернитъ склонове, които се виждатъ отъ града. Върховетъ ще останатъ винаги голи и скалисти, защото на оная височина нѣма условия за растителенъ животъ.

И почна се системна работа за възобновяване на гората, споредъ правилата на лесовѣдната наука. Изсѣкоха се и почистиха закъленитъ райони. Засили се охраната. Назначи се и специаленъ персоналъ за на-

чателно да се премахнатъ, ако не е сторено още това. Но какво да се прави срещу не-позволената контрабанда, която се върши и ще продължава въ бждеще, ако се не уреди въпроса по другъ начинъ, за задоволяване нуждитъ на жителитъ отъ въпроситъ села отъ гориво и гора за стопанскитъ имъ нужди? Ето, тоя е споредъ менъ най-важниятъ въпросъ, на който трѣбва да спремъ и се помъчимъ задоволително да разрешимъ. Да изселимъ жителитъ на тия села е невъзможно. А трѣбва да бждатъ задоволени нуждитъ имъ.

Горивото може да бжде лесно замѣнено съ каменни вжглища, които да бждатъ за дължително въведени като сръдство за отопление. За тая целъ минитъ Перникъ ще трѣбва да отпуснатъ на жителитъ отъ тия три села (Бояна, Драгалевци и Симеоново) вжглища на много евтина цена, или не-нуждната плака — съвършено безплатно. Превозътъ тѣ ще си извършватъ сами, защото Перникъ не е далечъ отъ София, а и времето не се ценни отъ селянитъ. Държавата ще трѣбва да направи тая жертва, която не е, Богъ знай, толкова голѣма.

Отъ своя страна, общината е длъжна също да се намѣси, още повече, че тия три села влизатъ въ новия планъ на голѣма София. Налага се тя да вземе грижата за снабдяване жителитъ имъ съ специаленъ типъ евтини печки за каменни вжглища, приспособени за отопление и готвене, които на беднитъ да се дадатъ на изплащане, чрезъ разсрочка.

Дървениятъ материалъ за строежъ, селянитъ ще си доставятъ, както и гражданитъ, отъ пазаря. А за задоволяване на тѣхнитъ земеделско-стопански нужди, държавата ще трѣбва да имъ опредѣли нѣкои свои горски участъци, но не отъ Витоша, а напр., въ Люлинъ или недалечъ въ Балкана. Разстоянието е безъ значение въ случая, стига да има гора.

Освенъ това, нужно е да се заработи и по-енергично за засилване залесяването на Витоша и специално на северната ѝ частъ. А за това могатъ да се препоръчатъ следнитъ мѣрки и сръдства:

1) Строга охрана и запазва-

двояка: първо — имаме на лице действителенъ прирѣстъ и второ — издига се съзнанието у младежта за смисъла и значението на залесняванията и ползата отъ горитъ.

в) За сжщата целъ трѣбва да се привлѣкатъ и организирани туристи стари и млади, които за София наброяватъ вече много хиляди. И не само за залесяване, но и за опазване, както за прокарване и маркиране на пѣтища въ планината. Призовани — вѣрвамъ, че ще има много охотници.

3) Строгъ контролъ върху стопанската експлоатация на частнитъ и обществени гори и пасбища по Витоша.

Въ заключение ще кажа: ако ние, столицанитъ, ценимъ Витоша като източникъ на материални и духовни блага; като изворъ на красота и наслада; като мѣсто за отдихъ и почивка и резервоаръ на превъзходна вода, която ежедневно пиемъ; като регулаторъ на климата на града, съ който тя органически се свързва по новия планъ на Мусманъ, то ще трѣбва да не стоимъ да се направи всичко, което е необходимо за нейното запазване и разхубавяване.

Д-ръ Петъръ Козаровъ

Уставъ за малцинствата въ Чехословакия

Благосклоненъ английски отзивъ за усилията на д-ръ Ходжа

Проглашението на чехословашкия министър-председателъ г. д-ръ Ходжа, въ което съобщава, че ще бжде създаденъ статутъ за малцинствата съдържашъ всички досегашни законодателни наредби, допълнени съ нови, енаправило най-добро впечатление въ Англия. Както е известно Чембърлейнъ по-съветва Чехословакия да стори всичко възможно да успокои малцинствата.

„Таймсъ“ пише: Д-ръ Ходжа оповести намѣрението на чехословашкото правителство да положи нови усилия за разрешение на малцинския въпросъ. Малцинскитъ уставъ ще съдържа цѣлото досегашно законодателство за малцинствата и ще отстрани несправедливото впечатление, че малцинствата въ Чехословакия не могли

ИЗЪ ПЕЧАТА

Просвѣтени села

Тракиецъ, Ямболъ, печати дописка отъ с. Стралджа:

„На 21 м. м. се откри десетдневенъ курсъ по майчинство, посещаванъ отъ 10—20 курсистки. Курсътъ е подъ ръководството на д-ръ Михайловъ, акушерката Н. Димитрова и спец. при доп. зем. училище. В. Панайотова.

Доп. земеделско уще уреди на 26 м. м. обичайната си вечеринка съ пиесата „Халосникъ“. Приходътъ е за екскурзия.

На 7 априлъ училището ще открие изложбата си съ утро, на което ще се раздаватъ дипломитъ на завършилитъ тѣзи курсове“.

Край на бѣжанския въпросъ

Бѣломорецъ, Ивайловградъ:

„Единъ отъ най-близкитъ въпроси въ Ивайловградска околия е бѣжанския. Въ миналото се извършиха много грѣшки, като имотитъ особено къщитъ бѣха оценени на неимовѣрно високи цени и при такива цени никой бѣжанецъ не би могълъ, и да има желание, да плати на държавата задължението си по имота.

За да се ликвидира най-после съ бѣжанския въпросъ ще трѣбва правителството да се вслуша въ протеста на бѣжанцитъ и съ законъ да уреди въпроса така:

1) За бѣжанцитъ отъ грѣцка Тракия и Македония, получили облигации да платятъ имотитъ дадени имъ отъ държавата, като оценитъ, особено на къщитъ, бждатъ намалени съ 50 на сто.

2) Бѣжанцитъ отъ Изг. Тракия и Мила Азия да получатъ безплатно даденитъ имъ имоти. Така веднажъ за винаги ще се ликвидира съ бѣжанския въпросъ и бѣжанцитъ ще могатъ по-спокойно да се отдадатъ на работа и плащатъ редовно както общинскитъ, така и държавнитъ данъци“.

да дишатъ. Такъвъ единъ уставъ, който ясно обезпечава даденитъ права на нѣмското малцинство и на другитъ малцинства, би могълъ да отстрани всѣка двусмисленостъ и ще създаде основа за мирно разбиранство. Проглашението на д-ръ Ходжа би трѣбвало да направи успокоително впечатление не само въ Чехословакия, но и въ ония земи, които прямо или косвено сж засегнати. До каква степенъ ще бжде въ действителностъ решенъ тоя важенъ и деликатенъ въпросъ, това ще зависи отъ съдържанието на устава.

КУРСЪ НА Б. Н. БАНКА ЗА 1. IV. 1938 год.

Камбио на вжждане	Банкноти
Чекове	